

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/4/2016
Identifikačné číslo spisu:	7213010361
Dátum vydania rozhodnutia:	26.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7213010361.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Viliama Dohňanského a JUDr. Petra Paludu, v trestnej veci proti obvinenému D. U. a spol., pre spolupáchateľstvo k zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí 26. októbra 2016 v Bratislave o dovolaní obvineného R. R. proti rozsudku Okresného súdu Košice II z 3. decembra 2013, sp. zn. 3 T 18/2013, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 5. júna 2014, sp. zn. 7 To 42/2014, podľa § 381 Tr. por. takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného R. R. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Košice II z 3. decembra 2013, sp. zn. 3 T 18/2013, boli obvinení D. U. a R. R. uznaní vinnými zo spolupáchateľstva k zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 17. augusta 2012 okolo 17.00 hod. v Košiciach na ul. R. č. 1 za použitia násilia voči poškodenému H. T., nar. X. A. XXXX sa zmocnili jeho peňaženky, retiazky zo žltého kovu a poškodili mu slnečné okuliare zn. Hamer tak, že obž. D. U. ho zozadu chytil rukami v oblasti krku, stiahol na zem, kde ho obaja obžalovaní kopali do celého tela, pričom poškodený sa jednou rukou bránil a druhou si pridržiaval peňaženku, ktorú mal v zadnom vrecku nohavíc a keď sa mu N. E. pokúsil pomôcť, obž. R. R. ho chytil za krk, stiahol ho na zem a škrtil a keď sa obž. D. U. zmocnil retiazky, ktorú mal poškodený na ruke a jeho peňaženky, v ktorej mal občiansky preukaz, preukaz poisťovne zdravotnej poisťovne Dôvera, bankomatovú kartu Visa k účtu vedenému v Slovenskej sporiteľni, a.s., čipovú kartu Sodexo s kreditom 162,00 eur a hotovosť 200.00 eur, obaja z miesta činu ušli, čím poškodenému H. T. spôsobili škodu vo výške najmenej 517,00 eur a povrchové poranenia na tele bez práceneschopnosti, teda spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Podľa § 188 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. boli uložené tresty odňatia slobody obž. D. U. v trvaní 60 mesiacov a obž. R. R. v trvaní 56 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. boli obaja pre

výkon týchto trestov zaradení do Ústavu
na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obom obžalovaným bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodenému H. T. vo výške 500.00 eur.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach z 5. júna 2014, sp. zn. 7 To 42/2014, boli odvolania obžalovaných D. U. a R. R. zamietnuté.

Obvinený prostredníctvom ustanoveného obhajcu 9. októbra 2015 dovolaním napadol uznesenie krajského súdu a rozsudok okresného súdu uplatnenými dovolacími dôvodmi v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. Odôvodnil ich tak, že právo na jeho obhajobu bolo porušené tým, že už v priebehu prípravného konania žiadal o ustanovenie obhajcu z dôvodu jeho nemajetnosti, v čom mu nebolo vyhovené. Druhý dovolací dôvod je naplnený tým, že použitím násilia z jeho strany nedošlo v úmysle zmocniť sa vecí poškodeného. Pre takýto záver nebol v konaní produkovaný žiadny priamy alebo nepriamy dôkaz. Ustálený skutkový stav v tomto smere sa zakladá iba na úvahách a domnienok poškodeného a jeho obhajoba nebola vyvrátená. Poukázal tiež na výpoveď svedka Ing. T. T., ktorý sa rozhodol svedčiť po štyroch mesiacoch od skutku, žiadny svedok nevidel, že on zobral veci poškodenému a on sám nevie o tom, že mu mali byť veci odcudzené. Pri správnom vyhodnotení vykonaných dôkazov a pri správnom ustálení skutkového stavu mali sudy dospieť k záveru, že sa nedopustil zločinu lúpeže, ale prečinu výtržníctva, lebo nepopiera, že poškodeného fyzicky napadol. Nesprávna právna kvalifikácia skutku zásadne ovplyvnila jeho postavenie. Navrhol rozsudkom vysloviť toto porušenie zákona a súčasne zrušiť napadnuté rozhodnutia krajského a okresného súdu a prikázať prvostupňovému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dovolanie obvineného bolo zaslané prokurátorovi na vedomie, ktorý vo vyjadrení z 30. novembra 2015 uviedol, že obvinený v priebehu trestného konania mal možnosť realizovať všetky svoje procesné práva, ako mu ich priznáva najmä § 34 Tr. por. a nasledujúce. O týchto právach bol poučený a zároveň boli aj dodržané všetky jeho práva na obhajobu. Obvinený sa dopustil skutku tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Stalo sa tak po rozsiahлом dokazovaní zákonne vykonanom na hlavnom pojednávaní, kde bolo preukázané predovšetkým výsluchmi poškodeného a svedkov N. E., Ing. T. T., S. a J. T., záznamom o zhodnotení zdravotného stavu poškodeného a znalcom z odboru drahých kovov. Obvinený týmto protiprávnym konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže vo forme spolupáchateľstva v priamom úmysle podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák. Navrhol dovolanie obvineného odmietnuť. Vyjadrenie prokurátora bolo zaslané na vedomie obvinenému a jeho obhajcovi.

Najvyšší súd ako súd dovolací v zmysle § 377 Tr. po. zistil, že dovolanie proti napadnutému rozhodnutiu je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a mieste (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/, § 369 ods. 2 písm. b/, § 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a spĺňa podmienky, ako aj obsahové náležitosti predpokladané v § 373 ods. 1, ods. 2, § 374 Tr. por. a nie je zákonný dôvod na postup podľa § 382 písm. a/, písm. b/, písm. d/, písm. e/ alebo písm. f/ Tr. por. a ani podľa § 382a § 383 Tr. por.

Najvyšší súd preskúmaním spisu zistil, že namietané dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade nie sú naplnené.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až písm. g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Podnet podľa odseku 3 nemožno použiť na podanie dovolania, ak ho podala osoba uvedená v § 369 ods. 2 alebo ods.

5, namietaná okolnosť bola tejto osobe známa už v pôvodnom konaní a nebola namietaná najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

V zaužívanej súdnej praxi dovolacích senátov Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sa za zásadné porušenie práva na obhajobu považujú prípady, keď u obvineného bol daný dôvod na povinnú obhajobu, napriek tomu obhajcu nemal, alebo síce obhajcu mal, ale reálne mu nebolo zo strany orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu umožnené právo na obhajobu vykonávať. Taktiež prípad, keď tieto orgány o návrhoch obhajoby na doplnenie dokazovania, najneskôr pred ukončením vyšetrovania alebo pred skončením dokazovania pred súdom, nerozhodli o týchto návrhoch.

V danej veci tomu tak nebolo. Najvyšší súd z trestného spisu zistil, že obvinený pri prvom výsluchu 25. novembra 2012 (č.l. 52 spisu) bol poučený o všetkých jeho právach, vrátane práv na obhajobu. Po tomto poučení uviedol, že obhajcu si zvolí a plnú moc predloží. Vo výsluchu z 15. novembra 2012 požiadal o ustanovenie obhajcu z dôvodu svojej insolventnosti, čo však nedoložil a pri výsluchu z 28. novembra 2012 uviedol, že svoju nemajetnosť nevie doložiť a obhajcu si zvolí. Pri týchto úkonoch nevypovedal. Pri výsluchu 30. novembra 2012 uviedol, že obhajcu si nevolí a obhajovať sa bude sám. Následne vypovedal s tým, že skutku, pre ktorý je trestne stíhaný sa nedopustil. K štúdiu spisu 21. decembra 2012, o ktorom bol vyrozmeneý 30. novembra 2012 sa nedostavil. Na hlavnom pojednávaní 12. septembra 2013 žiadal o jeho odročenie z dôvodu, že si chce zvoliť obhajcu a keďže k odročeniu už nariadeného pojednávania nedošlo, vyjadril sa k výpovedi spoluobvineného, pri výsluchu svedkov H. T., N. E., S. a J. T. a Ing. T. T., týmto kládol otázky a vyjadroval sa k nim ako aj k vykonaným listinným dôkazom. Návrhy na doplnenie dokazovania nemal, využil právo záverečnej reči, právo posledného slova nevyužil. Výrok o vine a treste uvedený v rozsudku okresného súdu napadol odvolaním bez toho, aby uviedol z akých dôvodov tak robí.

Konštatované preukazuje, že k porušeniu práv obvineného v prípravnom konaní, ale ani v konaní pred súdom nedošlo. Preto nie je naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Navyše obvinený porušenie práv na obhajobu neuplatnil v prípravnom konaní, ale ani v odvolacom konaní. Uplatnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je za tejto situácie neprípustné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i/ a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného. V zmysle § 371 ods. 7 Tr. por. dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V zmysle § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené a podľa odseku 2 tohto ustanovenia dovolací súd ustanovenie odseku 1 nepoužije, ak by dôvod dovolania bol v neprospech obvineného a dovolanie je podané v prospech obvineného.

Z uvedeného je zrejmé, že najvyšší súd nemôže skúmať skutkový stav, jeho správnosť. Zistený skutkový stav - skutková veta uvedená vo výrokovej časti napadnutého rozsudku prvostupňového súdu - zodpovedá právnej kvalifikácii, povedané inak, obvinený bol právom uznaný vinným zo spolupáchateľstva k zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák., lebo naplnili objektívnu a subjektívnu stránku tohto trestného činu a konali pritom v priamom úmysle.

Obvinený uplatnený dovolací dôvod dedukuje iba z toho, že sám, zo svojho pohľadu hodnotí vykonané dôkazy, čo v rámci práva na obhajobu môže síce uplatňovať, ale zákon v konečnom dôsledku vyhodnotenie dôkazov zveruje iba súdu. Navyše obvinený prehodnocovaním dôkaznej situácie sa snaží dosiahnuť zmenu skutkovej vety, čo je neprípustné v dovolacom konaní.

Dovolací súd na podklade konštatovaného nemohol dospieť k záveru, že uvedené konanie napĺňa inú skutkovú podstatu trestného činu, napríklad tú, ktorej sa domáha obvinený v dovolaní. Nie je preto naplnený ani druhý dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Na podklade týchto úvah najvyšší súd vo veci rozhodol na neverejnom zasadnutí spôsobom vyjadreným v enunciiate tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.